Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 302/2016
25.01.2017.године
Б е о г р а д

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Бранислава Апостоловић, Гордане Ајншпилер-Поповић, Јелене Боровац и Звездане Лутовац, чланова већа, у парници по тужби тужиоца „АА“ из ..., кога заступа пуномоћник Ана М.Бутулија, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., коју заступа пуномоћник Мирослав Живковић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора и враћања стеченог без основа, вредност предмета спора 4.800.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужене изјављене против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 7639/15 од 18.02.2016.године, у седници већа одржаној дана 25.01.2017.године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужене изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 7639/15 од 18.02.2016.године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 7639/15 од 18.02.2016.године.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеном пресудом Привредног суда у Београду П бр. 4482/14 од 11.03.2015.године, исправљеном решењем истог броја од 02.04.2015.године, у ставу првом изреке утврђено је да су ништави и без правног дејства уговор о купопродаји непокретности од 24.04.2008.године, оверен пред Трећим општинским судом у Београду под бројм ИЗ Ов бр. .../..., заведен код тужиоца под бројем ... од 24.04.2008.године, а који је закључен између тужене као продавца и тужиоца заступаног од стране тужене као купца, којим је пренето власништво на 1/5 идеалних делова стана у ... број ... у ..., означен под бројем ..., површине 68,6 м2, двособан на трећем спрату, укњижен и описан у А листу као ... тело ... под редним бројем ... постојећи на кп.бр. ... у ЗКУЛ ... КО ... за купопродајну цену од 1.300.000,00 динара и Анекс уговора закључен између истих странака, којим су уговорне стране сагласне да сувласнички удео који је предмет основног уговора уместо уговорене 1/5 идеалних делова буде 1/12 идеалних делова као и да се мења купопродајна цена са 1.300.000,00 динара на укупну уговорену цену од 4.800.000,00 динара, неоверен пред судом и заведен код тужиоца под бројем ... од 23.05.2008.године. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати на име враћања стеченог без основ износ од 4.800.000,00 динара са законском затезном каматом и то на износ од 800.000,00 динара почев од 01.07.2008.године, на износ од 1.300.000,00 динара почев од 30.04.2008.године и

на износ од 1.980.000,00 динара почев од 09.07.2008.године па све до исплате. У ставу трећем изреке одбијен је приговор стварне ненадлежности суда, а ставом четвртим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 251.700,00 динара.

Решењем Привредног суда у Београду П бр. 4482/14 од 08.10.2015.године, у ставу првом изреке, није дозвољено враћање у пређашње стање, а у ставу другом изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 24.000,00 динара.

Привредни апелациони суд је побијаном пресудом Пж бр. 7639/15 од 18.02.2016.године одбио жалбу тужене као неосновану и потврдио првостепену пресуду Привредног суда у Београду од 11.03.2015.године исправљену решењем истога суда од 02.04.2015.године, као и решење Привредног суда у Београду од 08.10.2015.године.

Против другостепене пресуде тужена је изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Ревизију је засновала на одредби члана 403. и 404. ЗПП, не указујући на разлоге о испуњености услова за одлучивање о посебној ревизији.

Одредбом члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ове ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од 5 судија.

Одлучујући у смислу наведене законске одредбе Врховни касациони суд је закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као о посебној ревизији, јер се ревизијом не указује на потребу, нити Врховни касациони суд закључује из ревизијских навода, да је потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права. Сама чињеница на коју ревидент указује да је погрешно примењено процесно право у погледу достављања и материјално право без испуњености осталих услова за одлучивање о посебној ревизији не могу чинити ревизију тужене дозвољеном у смислу члана 404. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије и применом одредбе члана 485. ЗПП у вези са чланом 480. ЗПП и одлучио да ревизија тужене није дозвољена.

Одредба члана 480. ЗПП прописује да се одредбе ове главе које се односе на поступак у привредним споровима примењују у свим споровима у којима суде привредни судови у складу са законом којим се уређује стварна надлежност судова (привредни спор) ако за поједине спорове није прописана друга врста поступка.

По одредби члана 485. ЗПП ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је у предметном спору поднета 17.06.2014.године и у тужби је означена вредност предмета спора на износ од 4.800.000,00 динара, што на тај дан представља динарску противвредност 41.580 евра. Предмет тужбеног захтева је утврђење ништавости уговора са анексом и враћање стеченог без основа, са разлога сукоба интереса прописаног Законом о привредним друштвима обзиром да је тужена у време закључења спорних уговора била један од оснивача и законски заступник тужиоца, као привредног друштва. Стога се ради изворно о привредном спору из надлежности привредног суда у смислу члана 25. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова, те је за оцену дозвољености ревизије релевантан ревизијски цензус прописан за привредне спорове чланом 485. ЗПП без обзира што је тужена физичко лице.

Како је вредност предмета спора која се ревизијом побија испод законом прописаног ревизијског цензуса ревизија тужене није дозвољена.

На основу изложеног Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци ревизијског решења одбачајем ревизије тужене као недозвољене.

Председник већа-судија,
Бранко Станић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић